

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 8

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-8-1-1]]

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तत्सङ्कृदिरनुसमर्पत्।
तत्सङ्कृसृपां सङ्कृत्वम्।
अग्निना देवेन प्रथमेऽहं ननु प्रायुङ्ग।
सरस्वत्या वाचा द्वितीयै।
सवित्रा प्रसवेन तृतीयै।
पुष्णा पशुभिश्वतुर्थै।
बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे।
इन्द्रेण देवेन षष्ठे।
वरुणेन स्वयां देवतया सप्तमे॥ १॥

[[1-8-1-2]]

सोमेन राजा॑ऽष्टमे।
त्वष्टा रूपेण नवमे।
विष्णुना यज्ञेनाप्नोत्।
यत्सङ्कृसृपो भवन्ति।
इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आप्नोति।
पूर्वा पूर्वा वेदिर्भवति।
इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुच्यै।
पुरस्तादुपसदां सौम्येन प्रचरति।
सोमो वै रेतोधाः।
रेतं एव तद्वधाति।
अन्तरा त्वाष्ट्रेण।
रेतं एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति।
उपरिषद्वैष्णवेन।

यूज्ञो वै विष्णुः।
यूज्ञ एवान्तुतः प्रतितिष्ठति ॥ २ ॥
सप्तमे दंधाति पञ्च च ॥ १ ॥

[[1-8-2-1]]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति।
यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति।
पुण्डरिस्त्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय।
अङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः।
अप्सु दीक्षातुपसी प्रावेशयन्।
तत्पुण्डरीकमभवत्।
यत्पुण्डरिस्त्रजां प्रयच्छति।
साक्षादेव दीक्षातुपसी अवरुन्धे।
दुशभिर्वर्त्सत्तरैः सोमं क्रीणाति।
दशाक्षरा विराट् ॥ १ ॥

[[1-8-2-2]]

अन्नं विराट्।
विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
मुष्करा भवन्ति सेन्द्रत्वाय।
दुशपेयो भवति।
अन्नाद्यस्यावरुच्यै।
शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः ॥ २ ॥

[[1-8-2-3]]

प्रजापतेरास्यै।
प्राकाशावध्वर्यवे ददाति।
प्रकाशमेवैनं गमयति।

स्त्रजमुद्दत्रे।
 व्येवास्मै वासयति।
 रुक्मः होत्रै।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति।
 अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृत्याम्।
प्राजापत्यो वा अश्वः।
प्रजापतेरास्यै॥ ३॥

[[1-8-2-4]]

द्वादशा पष्ठौहीर्ब्रह्मणे।
 आयुरेवावरुन्धे।
वशां मैत्रावरुणाय।
राष्ट्रमेव वश्यकः।
त्रृष्णमं ब्राह्मणाच्छुःसिनै।
राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
 वाससी नेष्टापेरुभ्याम्।
पवित्रै एवास्यैते।
 स्थूरि यवाचितमच्छावकाय।
अन्त्तत एव वरुणमवयजते॥ ४॥

[[1-8-2-5]]

अनञ्चाहमग्नीधै।
 वहिर्वा अनञ्चान्।
 वहिरग्नीत।
 वहिनैव वहि यज्ञस्यावरुन्धे।
 इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
 भृगुस्तृतीयमभवत्।
श्रायन्तीयं तृतीयम्।
 सरस्वती तृतीयम्।
भार्गवो होता भवति।
श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।

वारवन्तीयमग्निष्ठोमसामम्।
 सारस्वतीरुपो गृह्णाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुच्यै।
 श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यङ् श्रयति।
 वारवन्तीयमग्निष्ठोमसामम्।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति ॥ ५॥
 विराघ्नजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च ॥ २॥

[[1-8-3-1]]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः।
 यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
 दिशामवैष्ट्यो भवन्ति।
 दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय।
 पञ्च देवता यजति।
 पञ्च दिशः।
 दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति।
 हविषो हविष इद्वा बाह्यस्पत्यमभिघारयति।
 यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः।
 यजमानमेव तेजस्सा समर्धयति ॥ १॥

[[1-8-3-2]]

आदित्यां मुल्हां गर्भिणीमालभते।
 मारुतीं पृश्नीं पष्टौहीम्।
 विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीची दधाति।
 आदित्यया पूर्वया प्रचरति।
 मारुत्योत्तरया।
 राष्ट्र एव विशमनुबधाति।
 उच्चैरादित्याया आश्रावयति।
 उपांशु मारुत्यै।
 तस्माद्राष्ट्रं विशमतिवदति।

गर्भिण्यादित्या भवति ॥ २ ॥

[[1-8-3-3]]

इन्द्रियं वै गर्भः।
राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यक्तः।
अगर्भा मारुती।
विष्वे मरुतः।
विशमेव निरिन्द्रियामकः।
देवासुराः संयत्ता आसन्।
ते देवा अश्विनौः पूषन्वाचः सत्यः सनिधाय।
अनृतेनासुरानभ्यभवन्।
तैऽश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपन्।
ततो वै ते वाचः सत्यमवरुन्धत ॥ ३ ॥

[[1-8-3-4]]

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति।
अनृतेनैव ब्रातृव्यानभिभूय।
वाचः सत्यमवरुन्धे।
सरस्वते सत्यवाचे चरुम्।
पूर्वमेवोदितम्।
उत्तरेणाभि गृणाति।
सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूत्यै।
दूतान्प्रहिणोति।
आविदं एता भवन्ति।
आविदमेवैनं गमयन्ति।
अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते।
तिसृथन्वः शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धै ॥ ४ ॥
अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च ॥ ३ ॥

[[1-8-4-1]]

आग्नेयमष्टकपालं निर्वपति।
तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चलाः प्राञ्चो यान्ति।

सौम्यं चरुम्।
 तस्मा॑द्वसुन्तं व्यवसायादयन्ति।
 सा॒वित्रं द्वादशकपालम्।
 तस्मा॑त्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा विरुन्धते।
 बाह॑स्पृत्यं चरुम्।
 सवित्रैव विरुध्य।
 ब्रह्मणा॑ यवानादधते।
 त्वाष्ट्रमष्टकपालम्॥ १॥

[[1-8-4-2]]

रूपाण्येव तेन कुर्वते।
 वैश्वानरं द्वादशकपालम्।
 तस्मा॑जघन्ये नैदैघे प्रत्यच्चः कुरुपञ्चाला यान्ति।
 सारस्वतं चरुं निर्वपति।
 तस्मा॑त्प्रावृषि सर्वां वाचो वदन्ति।
 पौष्णेन व्यवस्थन्ति।
 मैत्रेण कृषन्ते।
 वारुणेन विघृता आसते।
 क्षैत्रपत्येन पाचयन्ते।
 आदित्येनादधते॥ २॥

[[1-8-4-3]]

मा॒सि मा॑स्येतानि हृवी॑शि निरुप्याणीत्याहुः।
 तेनैवर्तन्मयुङ्ग्ल इति।
 अथो खल्वाहुः।
 कः संवत्सरं जीविष्यतीति।
 षड्भेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि।
 षडुत्तरेद्युः।
 तेनैवर्तन्मयुङ्ग्ले।
 दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वैषां दक्षिणा।
 उत्तरं उत्तरेषाम्।

संवत्सुरस्यैवान्तौ युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ ३॥
त्वाष्ट्रमष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च॥ ४॥

[[1-8-5-1]]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशाधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
स यत्प्रथमं निरष्टीवत्।
तत्कलमभवत्।
यद्वितीयम्।
तद्वदरम्।
यत्तृतीयम्।
तत्कर्कन्धु।
यन्नस्तः।
स सिंहः।
यदक्ष्यौः॥ १॥

[[1-8-5-2]]

स शार्दूलः।
यत्कण्ठयोः।
स वृक्षः।
य ऊर्ध्वः।
स सोमः।
याऽवाची।
सा सुरा।
त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्धै त्रयाणि लोमानि॥ २॥

[[1-8-5-3]]

त्विष्मेवावरुन्धे।
त्रयो ग्रहाः।
वीर्यमेवावरुन्धे।
नाम्ना दशमी।

न वै पुरुषे प्राणाः।
 नाभिर्दशमी।
 प्राणा इन्द्रियं वीर्यम्।
 प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते।
 सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति।
 न वा एतदयो न हिरण्यम्॥ ३॥

[[1-8-5-4]]

यत्सीसम्।
 न स्त्री न पुमान्।
 यत्क्लीबः।
 न सोमो न सुरा।
 यत्सौत्रामणी समृच्छै।
 स्वाद्विं त्वा स्वदुनेत्याह।
 सोममेवैनां करोति।
 सोमौऽस्यश्चिभ्या पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्रामणे पच्यस्वेत्याह।
 एताभ्यो ह्यैषा देवताभ्यः पच्यते।
 तिस्रः सङ्सृष्टा वसति॥ ४॥

[[1-8-5-5]]

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति।
 पुनातु ते परिस्वुतमिति यजुषा पुनाति व्यावृत्यै।
 पवित्रेण पुनाति।
 पवित्रेण हि सोमं पुनन्ति।
 वारेण शश्वता तनेत्याह।
 वारेण हि सोमं पुनन्ति।
 वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्।
 व्यृद्धा ह्यैषा।
 अतिपवितस्यैतया पुनीयात्।
 कुविदुङ्गेत्यनिरुक्त्या प्राजापत्यया गृह्णाति॥ ५॥

[[1-8-5-6]]

अनिरुक्तः प्रजापतिः।
 प्रजापतेरास्यै।
 एक्यच्चा गृह्णाति।
एक्यैव यजमाने वीर्यं दधाति।
 आश्विनं धूम्रमालभते।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ।
 ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
 सारस्वतं मेषम्।
 वाग्वै सरस्वती।
 वचैवैनं भिषज्यति।
ऐन्द्रमृषभः सैन्द्रत्वाय॥ ६॥
 अक्ष्योल्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥ ५॥

[[1-8-6-1]]

यत्तिषु यूपैष्वालभेत।
बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं दध्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्।
एक्यूप आलभते।
एक्यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति।
 नास्मै भ्रातृव्यं जनयति।
 नैतेषां पशुनां पुरोडाशा भवन्ति।
 ग्रहपुरोडाशा ह्येते।
युवः सुराममश्विनेति सर्वदेवत्यै याज्यानुवाक्ये भवतः।
 सर्वां एव देवताः प्रीणाति॥ १॥

[[1-8-6-2]]

ब्राह्मणं परिकीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्।
ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता।
 यदि ब्राह्मणं न विन्देत्।
वल्मीकवपायामवनयेत्।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम्।
 तदस्यै समृद्धम्।
नानादेवत्याः: पशवश्च पुरोडाशांश्च भवन्ति समृच्छै।
ऐन्द्रः: पशूनामुक्तमो भवति।
ऐन्द्रः: पुरोडाशानां प्रथमः ॥ २ ॥

[[1-8-6-3]]

इन्द्रिये एवास्मै समीची दधाति।
पुरस्तादनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरति।
पशवो वै पुरोडाशाः।
पशूनेवावरुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वैपति।
इन्द्रियमेवावरुन्धे।
सावित्रं द्वादशकपालं प्रसूत्यै।
वारुणं दशकपालम्।
अन्तत एव वरुणमवयजते।
वडबा दक्षिणा ॥ ३ ॥

[[1-8-6-4]]

उत वा एषाऽश्वं सूते।
उताश्वतरम्।
उत सोमं उत सुरां।
यत्सौत्रामणी समृच्छै।
बाह्यस्पत्यं पशुं चतुर्थमतिपवितस्यालभते।
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपिवपति।
पुरोडाशवानेष पशुर्भवति।
न ह्यैतस्य ग्रहं गृहन्ति।
सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति शतातुण्णायाऽ समवनयति ॥ ४ ॥

[[1-8-6-5]]

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।

आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 दक्षिणैऽग्नौ जुहोति।
पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै।
 हिरण्यमन्तरा धारयति।
पूतामेवैनाँ जुहोति।
शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 यत्रैव शतातुरुणां धारयति ॥ ५ ॥

[[1-8-6-6]]

तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै।
पितृन् वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
 यः सोमौऽतिपवते।
पितृणां याज्यानुवाक्याभिरूपतिष्ठते।
 यदेवास्य पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
 तदेवावरुन्धे।
 तिसृभिरूपतिष्ठते।
तृतीये वा इतो लोके पितरः।
 तानेव प्रीणाति।
 अथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि।
अध्वर्युहृता ब्रह्मा।
 त उपतिष्ठन्ते।
 यान्येव यज्ञस्यैन्द्रियाणि।
 तैरैवास्मै भेषजं करोति ॥ ६ ॥
 प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च ॥ ६ ॥

[[1-8-7-1]]

अग्निष्ठेममग्र आहरति।
यज्ञमुखं वा अग्निष्ठेमः।
यज्ञमुखमेवारभ्य सवमाक्रमते।

अथैषौऽभिषेचनीयश्चतुस्त्रिःशः पवमानो भवति ।
 त्रयस्त्रिःशद्वै देवताः ।
 ता एवाप्नौति ।
 प्रजापतिश्चतुस्त्रिःशः ।
 तमेवाप्नौति ।
 सःशर एष स्तोमानामयथापूर्वम् ।
 यद्विषमाः स्तोमाः ॥ १ ॥

[[1-8-7-2]]

एतावान्वै यज्ञः ।
 यावान्पवमानाः ।
 अन्तःश्लेषणं त्वा अन्यत् ।
 यत्सुमाः पवमानाः ।
 तेनासःशरः ।
 तेन यथापूर्वम् ।
 आत्मनैवाग्निष्ठेमेनद्वीति ।
 आत्मना पुण्यौ भवति ।
 प्रजा वा उक्थानि ।
 पशव उक्थानि ।
 यदुक्थ्यो भवत्यनु संतत्यै ॥ २ ॥
 स्तोमाः पशव उक्थान्येकं च ॥ ७ ॥

[[1-8-8-1]]

उपं त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्धवति ।
 वाग्वै वायुः ।
 वाच एवैषौऽभिषेकः ।
 सर्वासामेव प्रजानाऽ सूयते ।
 सर्वं एनं प्रजा राजेति वदन्ति ।
 एतमुत्यं दशक्षिप इत्याह ।
 आदित्या वै प्रजाः ।
 प्रजानामेवैतेन सूयते ।

यन्ति वा एते यज्ञमुखात्।
ये सम्भार्यै अक्रन्॥ १॥

[[1-8-8-2]]

यदाहु पवस्व वाचो अग्रिय इति।
तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
अनुष्टुकप्रथमा भवति।
अनुष्टुगुत्तमा।
वाग्वा अनुष्टुक्।
वाचैव प्रयन्ति।
वाचोद्यन्ति।
उद्वतीर्भवन्ति।
उद्वद्वा अनुष्टुभौ रूपम्।
आनुष्टुभो राजन्यः॥ २॥

[[1-8-8-3]]

तस्मादुद्वतीर्भवन्ति।
सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति।
सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै।
यो वै सुवादेति।
नैनश्च सुव उपनमति।
यः सामभ्य एति।
पापीयान्सुषुवाणो भवति।
एतानि खलु वै सामानि।
यत्पृष्ठानि।
यत्पृष्ठानि भवन्ति॥ ३॥

[[1-8-8-4]]

तैरैव सुवान्नैति।
यानि देवराजानाश्च सामानि।
तैरमुष्मिलोक ऋधोति।
यानि मनुष्यराजानाश्च सामानि।

तैरुस्मैलोक क्रृध्नोति ।
 उभयोरैव लोकयौर्त्रैध्नोति ।
 देवलोके च मनुष्यलोके च ।
एकविंशौऽभिषेचनीयस्योक्तमो भवति ।
एकविंशः कैशवपनीयस्य प्रथमः ।
सप्तदशो दशपेयः ॥ ४ ॥

[[1-8-8-5]]

विद्वा एकविंशः ।
 राष्ट्रं सप्तदशः ।
 विशो एवैतन्मध्यतोऽभिषिञ्चते ।
 तस्माद्वा एष विशां प्रियः ।
 विशो हि मध्यतोऽभिषिञ्चते ।
 यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति ।
 तत्सुवर्गं लोकमभ्यारोहति ।
 यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहेत् ।
 अतिजनं वेयात् ।
 उद्वा माद्येत् ।
 यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति ।
 इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति ।
 अथो अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय ॥ ५ ॥
 अक्रब्राजन्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्तीणि च ॥ ८ ॥

[[1-8-9-1]]

इयं वै रजता ।
 असौ हरिणी ।
 यदुकमौ भवतः ।
आभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति ।
वरुणस्य वा अभिषिञ्चमानस्यापः ।
इन्द्रियं वीर्यं निरघ्नन् ।
तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत् ।

यद्गुक्ममन्तर्दधाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्धाताय।
 शतमानो भवति शतक्षरः।
 शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 आयुर्वै हिरण्यम्।
 आयुष्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति।
 तेजो वै हिरण्यम्।
 तेजस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति।
 वचो वै हिरण्यम्।
 वर्चस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति ॥ १ ॥
 शतक्षरोऽष्टौ च ॥ ९ ॥

[[1-8-10-1]]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः।
 यो राजसुयैन् यजत् इति।
 यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते।
 अथ प्रतिष्ठा।
 अथ संवत्सरमाप्नोति।
 यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि।
 तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः।
 अहोरात्रेष्वेव प्रतितिष्ठति।
 अग्निष्ठेमः पूर्वमहर्भवति।
 अतिरात्र उत्तरम् ॥ १ ॥

[[1-8-10-2]]

नानैवाहोरात्रयोः प्रतितिष्ठति।
 पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति।
 व्यष्टकायामुत्तरम्।
 नानैवाधीमासयोः प्रतितिष्ठति।
 अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति।

उद्दृष्ट उत्तरम्।

नानैव मासयोः प्रतितिष्ठति।

अथो खलु।

ये एव समानपक्षे पुण्याहे स्याताम्।

तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥ २॥

[[1-8-10-3]]

अपशब्द्यो द्विरात्र इत्याहुः।

द्वे ह्येतै छन्दसी।

गायत्रं च त्रैषुभं च।

जगतीमन्तर्यान्ति।

न तेन जगती कृतेत्याहुः।

यदैनां तृतीयसवने कुर्वन्तीति।

यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते।

साहस्यं वा सवनम्।

अथैव जगती कृता।

अथ पशव्यः।

व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः।

य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते।

व्येवास्मा उच्छति।

अथो तम एवापहते।

अग्निष्ठेममन्तत आहरति।

अग्निः सर्वादेवताः।

देवतास्वेव प्रतितिष्ठति॥ ३॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सुप्त च॥ १०॥

वरुणस्य जामीश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्तिष्ठेममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश॥ १०॥

वरुणस्य पदश्विभ्यां यत्तिष्ठु तस्मादुद्धतीः सुप्तिःशत्॥ ३७॥